

- tid og sted for undersøgelseskommissionens møder
- navnene på deltagerne i møderne
- kort fremstilling af mødets forløb
- hovedindholdet af afgivne forklaringer, jf. retsplejelovens § 186
- mundtlig orientering efter § 13, stk. 1
- beskikkelser og andre beslutninger i forhold til de involverede personer.

Protokollen, der er kommissionens interne arbejdsdokument, offentliggøres ikke - i modsætning til kommissionens beretning - efter undersøgelsens afslutning. Om fremsendelse af udskrifter af afgivne forklaringer til bisidderne og til den, der har afgivet den pågældende forklaring, henvises til § 9, stk. 2, og til § 12, stk. 2.

Efter *stk. 4* kan kommissionen anmode særligt sagkyndige om en udtalelse eller anden bistand til brug for undersøgelsen.

Til § 5

For at sikre, at undersøgelseskommissionen kan få alle relevante oplysninger frem, er det i bestemmelsen fastsat, at enhver har pligt til at stille dokumenter og andet foreliggende materiale til rådighed for kommissionen, når den anmoder om det.

Undersøgelseskommissionen behøver ikke specificere det materiale, der kræves stillet til rådighed. Kommissionen kan på samme måde som en undersøgelsesret ved undersøgelsens start anmode myndigheder og personer om at stille alt relevant materiale til rådighed for kommissionen.

Det forudsættes i den forbindelse, at man i PET og de berørte ministerier foretager en forholdsvis bred afgrænsning af det materiale, der skønnes relevant for undersøgelsen, således at der også medtages materiale, hvor det kan give anledning til tvivl, hvorvidt materialet er af betydning for undersøgelsen. Det forudsættes endvidere, at medarbejdere i PET og ministerierne herefter bistår kommissionen med at gennemgå og sortere materialet med henblik på mere præcist at fastlægge, hvilket materiale der er relevant for undersøgelsen.

Hvis kommissionen i løbet af undersøgelsen bliver bekendt med, at der eksisterer relevant materiale, som ikke indgår i det materiale, der allerede er stillet til rådighed, vil kommissionen specifikt kunne fremsætte en anmodning vedrørende sådant materiale.

Udtrykket »materiale« skal forstås i meget vid betydning. Det omfatter ikke kun dokumenter i traditionel forstand, men også oplysninger på EDB, lydbånd m.v. Det omfatter alt foreliggende materiale, herunder interne dokumenter, håndskrevne notater, personlige

papirer m.v. i det omfang, sådant materiale er af betydning for undersøgelsen.

I bestemmelsen er der ikke taget stilling til, hvordan det relevante materiale i praksis skal stilles til rådighed. Det må således overlades til kommissionen efter drøftelse med Politiets Efterretningstjeneste at afgøre, om materialet eller dele deraf kan udleveres til kommissionen, eventuelt i kopi, eller om materialet af f.eks. sikkerhedsmæssige grunde, jf. § 4, helt eller delvis bør forblive i efterretningstjenestens lokaler.

Det forudsættes, at ordningen med hensyn til at stille materiale til rådighed for undersøgelseskommissionen tilrettelægges på en sådan måde, at Politiets Efterretningstjeneste vil have adgang til materiale, der har betydning for, at efterretningstjenesten fortsat kan udføre sine opgaver, mens undersøgelsen pågår. Ordningen bør endvidere tilrettelægges således, at Udvalget vedrørende Politiets og Forsvarets Efterretningstjenester hos efterretningstjenesten fortsat kan få adgang til materiale, der har betydning for udvalgets arbejde.

Det materiale, der er relevant for undersøgelsen, vil alt overvejende være »myndighedsmateriale«, dvs. materiale, der er indgået til eller udarbejdet af en myndighed eller af ministre og embedsmænd i embeds medfør. Såfremt private optegnelser m.v. måtte have betydning for undersøgelsen, gælder pligten til at stille materiale til rådighed også for sådant privat materiale. Denne pligt er dog undergivet de samme begrænsninger som vidnepligten efter § 8.

Det fremgår af *stk. 2*, at pligten til at stille relevant materiale til rådighed, når kommissionen anmoder om det, gælder, uanset om de pågældende oplysninger er undergivet tavshedspligt. Pligten fortrænger således modstående forskrifter om tavshedspligt.

Hvis offentligt ansatte undlader at opfylde pligten, vil der være tale om en tjenesteforsømmelse, der vil kunne medføre disciplinært ansvar og i grovere tilfælde strafansvar. For nuværende ministres vedkommende vil en sådan pligttilsidesættelse efter omstændighederne kunne indebære en overtrædelse af ministeransvarlighedslovens § 5.

I øvrigt vil manglende opfyldelse af pligten til at stille materiale til rådighed kunne medføre, at undersøgelseskommissionen meddeler et pålæg med efterfølgende mulighed for at anvende tvangsmidler som nævnt i retsplejelovens § 178, hvis pålægget ikke efterkommes, jf. § 6.

Til § 6

Bestemmelsen hjemler mulighed for at udstede et skriftligt pålæg til den, der ikke opfylder pligten efter